

от Делорейн¹⁴⁹ била доста веща, и което мнозина практикували в рамките на столетието.

*„Том Потс прислужник бе обикновен,
но също и лечител надарен.
Той с кърпа раната ти ще наложи
и с думи някакви кръвта ще уталожил“.*

Какви са били същите тези думи при старите германци и римляни, може да се разбере от следното: Якоб Грим познавал отдавна германското заклинание от единайсети век – *ad stringendum sanguinem*, или за спиране на кръвенето, – но както самият той казва, *„noch nicht zu deuten vermochte“*, още не можел да го разтълкува. Заклинанието е следното:

*„Tumbo saz in berke,
Mit tumbemo kinde in arme,
Tumb hiez der berc
Tumb hiez daz kint,
Der heiligo Tumbo
Versegne disc wunta“.*

*„Седнал Тумбо (т.е. прост,
глунав) на хълма
с глунаво дете на ръце.
Тумб (глунав) се наричал хълмът,
Тумб се наричало детето.
Свети Тумбо,
излекувай (благослови)
тази рана!“*

Няколко години по-късно той открил следното сред магическите формули на Марцел Бурдигалски:

*„Carmen utile profluvio mulieri:
Stupidus in monte ibat,
Stupidus stupuit,*

¹⁴⁹ Шотландката от Делорейн и Том Потс – героят на следващото четиристишие, са образи от стара лирическа балада, в която се разказва за неравната любов между бедняка Том Потс и богаташка дъщеря. Баладата е една от треста и петте „Английски и шотландски народни балади“, събрани в края на XIX век от американския учен Франсис Джеймс Чайлд (1825–1896), известни като „Баладите на Чайлд“ – б. пр.